

ret. Den har man taget fra dem eller i alt Fald undertendt, og den rige Mands mange Saar, deres Abel, Titler og Forrettigheder, disse Ting har man ladet urørte. Og naar Forholdet er saaledes, mener jeg egentlig ikke, at der er særlig Anledning til at fordybe sig i lange Finansbetragtninger; thi Resultatet vil ganske sikkert blive dette, at under denne Regering ville vi ikke opnaa at faa virkelige finansstille Reforme gennemførte, i alt Fald Reforme, som have et fuldt ud demokratisk Indhold, Reforme, som Menigmand i sin Helhed vil kunne glæde sig ved. Selv om jeg end kunde fordybe mig i Finansbetragtninger lige saa fuldt som andre ærede Medlemmer, skal jeg ikke indlade mig derpaa efter i Gaar at at have hørt det Foredrag, som holdtes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Hage). Den Finansbetragtning, han gjorde gældende, sympatiserer jeg i alt væsentligt med og skal derfor ikke opholde mig ved selve det Forslags Enkeltheder, som i disse Dage er fremlagt her i Tinget, saa meget mere som jeg som nyt Medlem af Tinget ikke er saaledes kendt med Forholdene, at jeg saa hyldig vilde kunne udføre dette, at sætte sig ind i Sagen, som det ærede Medlem, der i Gaar fremdrog det saa udførlig. Der fremkom i Gaar fra det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Tutein) en Kritik af den højtærede Kirkeministers Ledelse af det kgl. Teater. Jeg deler den Betragtning, som det ærede Medlem fremdrog angaaende den Sag, men jeg maa sige, at det er ikke det eneste Felt, hvor vi kunne stønne, at den højtærede Kirkeminister har handlet mindre rigtig, om jeg maa bruge det Udtryk. Der er en Sag, som jeg til Slutning vil opholde mig lidt ved, som allerede er draget frem fra et Par Medlemmers Side, nemlig det ærede Medlem fra Bogen (M. Nielsen) og det ærede Medlem fra Maribo (Johannsen), Spørgsmaalet om Maribo Kirkes Restauration. Denne Kirke har, som det har været fremdraget fra ærede Medlemmers Side, ikke mere en saadan Skikkelse, som saa vel Borgerne i Maribo som vi andre, der have den Kirke kær, egentlig synes at kunne være tilfredse med. Der er, som det blev fremdraget af det ærede Medlem fra Maribo (Johannsen) foretaget Forandringer med Hensyn til Kirkens Ydre, som ere saa lidt tilfredsstillende, at man ikke kan andet end beklage, at disse Forandringer ere i Tiltagende. Naar nu Forholdet er blevet saaledes, maa det spørges, hvorfor er saa Kirken bleven restaureret? Man har sagt, at det er, fordi man har villet, at den skulde føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse, men jeg tror ikke, at det kan kaldes at føre den tilbage til dens op-

rindelige Skikkelse, at man, som det ærede Medlem fra Maribo fremdrog, borttager den store Kampestensfokkel og i Stedet for indlægger en almindelig Granitfokkel, passende bedre til ethvert andet Hus end til Maribo Kirke. Der er vel næppe nogen, som for Alvor vil mene, at den Sokkel, som nu er borttaget, og som bestod af disse store Kampesten, har været omfordret, siden Kirken byggedes. Naar man nu har borttaget denne og indlagt en anden, som hverken forskønner eller styrker Kirken, mener jeg ikke, at det kan siges, at de have naaet deres Maal ved Restaurationen af Kirken i Henseende til at faa den tilbage til den gamle Stil. Det samme gælder med Hensyn til Taarnet. Det kan være, at Taarnet er genopført i den oprindelige Stil, men det er i ethvert Tilfælde opført saa lille, at det efter min Mening og vistnok ogsaa efter de fleste af de Folks Mening derede, som kende Forholdene, ligesom dansirer Kirken. Man kunde vel nok holde sig til denne samme Stil uden derfor at have bygget Taarnet saa lille, som Tilfældet er her, saa lille, at man næsten maa staa halvt udenfor for at komme til at ringe Kirkeklokkerne. Da Maribo Borgere saa, at det gik saaledes til med deres Kirke, bleve de enige om at sende en Deputation til den højtagede Kirkeminister med Anmodning til ham om at tage ned for at se paa Forholdene og indtil da, saa vidt han syntes, det kunde lade sig gøre, at lade Arbejdet standse. Deputationen kom til Ministeren, og efter hvad der er meddelt mig, har Ministeren ogsaa taget Forholdene i Ogsyn derede, men har der ikke før været Misforståelse derede, er der blevet det efter den højtagede Kirkeministers Besøg i Maribo. Det Udvalg, som har været sendt herind, havde nemlig ventet, at Ministeren vilde have underholdt sig lidt med dem, som var herinde, under sit Besøg i Maribo, og at han havde, om ikke standset Arbejdet og helt forandret det, saa dog maatte givet enkelte Vink eller i øvrigt ladet de paagældende komme Udvalget og Maribos Behoere lidt i Møde ved det Arbejde, som stod tilbage af Kirkens Restauration indvendig. I Stedet derfor modtog Udvalget efter Ministerens Afrejse kun hans Bistiftfort som Teen paa, at han havde været der, og det fik ikke Anledning til at tale med Ministeren, hvad det vilde have sat megen Pris paa at opnaa. Havde altsaa Misforståelsen ikke været stor før, blev den det efter Ministerens Besøg i Maribo. Jeg kan da i ethvert Tilfælde ikke heller for mit Bedkommende se rettere, end at Borgerne i Maribo ere, som de selv sige, bleve behandlede